

Nr 48

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ny tulltaxeförordning, m. m.

I en den 11 mars 1960 dagtecknad proposition, nr 98, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga det vid propositionen fogade förslaget till tulltaxeförordning;
dels ock för sin del godkänna Sveriges anslutning till konventionen den 15 december 1950 rörande varors tullvärde.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen framlägges förslag till ny tulltaxeförordning, avsedd att ersätta den nu gällande förordningen av år 1929. Förslaget är utarbetat på grundval av ett av 1952 års tulltaxekommitté avgivet betänkande. Vid utarbetandet har även beaktats ett förslag till gemensamma nordiska bestämmelser i hithörande frågor.

En allmän princip i revisionsarbetet har varit att i själva tulltaxeförordningen endast bibehålla mera generella stadganden och i största möjliga utsträckning överföra detaljregleringen till särskilda tillämpningsföreskrifter, avsedda att utfärdas av Kungl. Maj:t. Det har vidare eftersträvat att förenkla bestämmelserna och avskaffa omotiverade begränsningar i medgivna förmåner.

Förslaget innebär bl. a. övergång till nya regler för beräkning av varas tullvärde, vilka regler baseras på den s. k. Bryssel-konventionen. I anslutning härtill begäres riksdagens godkännande av denna konvention.

I propositionen föreslås vidare ökade möjligheter till nedsättning av tullen för varor, som undergått bearbetning i utlandet eller som helt eller delvis tillverkats där med användning av svenskt material.

Förslag framlägges också om bemyndigande för Kungl. Maj:t att medge befrielse från tull för varor som icke är föremål för tillverkning inom landet.

Den nya tulltaxeförordningen avses skola träda i kraft den 1 juli 1960.

I fråga om lydelsen av förenämnda konvention tillåter sig utskottet att hänvisa till bilag 3 till propositionen.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag
till
tulltaxeförordning

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Varor som införes till riket skola, för så vitt icke annat stadgas, beläggas med tull enligt gällande tulltaxa.

2 §.

Tull som utgår efter varas vikt skall, där ej i fråga om visst varuslag är annorlunda stadgat, beräknas efter varans nettovikt.

3 §.

1 mom. Tull som utgår i förhållande till varas värde skall beräknas efter varans normalpris, varmed förstås det pris som varan vid tiden för anmälan till förtullning skulle betinga vid försäljning i öppna marknaden mellan av varandra oberoende köpare och säljare.

Normalpriset skall fastställas under antagande, att varan avlämnas till köparen å införselorten, att säljaren bär alla kostnader, som hänföra sig till varans försäljning och dess avlämnande å nämnda ort, samt att köparen bär inom riket utgående tull och andra avgifter.

2 mom. Har varan förvärvats genom köp, skall såsom normalpris anses det avtalade priset med de justeringar som erfordras på grund av att köpet avslutats under förutsättningar vilka avvika från vad som sägs i 1 mom.

3 mom. Det åligger varuhavare eller, i fråga om vara som införes för annans räkning, denne att lämna de uppgifter och förete de handlingar som kunna erfordras för fastställande av normalpriset.

4 mom. Till kontroll å riktigheten av lämnade uppgifter är uppgiftslämnaren skyldig att på anfordran för granskning tillhandahålla generaltullstyrelsen eller av styrelsen för ändamålet bemyndigad tulltjänsteman handelsböcker, affärskorrespondens och övriga för nämnda ändamål erforderliga handlingar, härunder inbegripna handlingar rörande försäljning av den införda varan. Enahanda skyldighet åligger ock annan, som bedriver verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgifter av betydelse för värdekontrollen kunna hämtas av anteckningar eller andra handlingar, som föras vid verksamhetens bedrivande.

Granskningen skall såvitt möjligt ske på sådant sätt och på sådan tid att den icke förorsakar hinder i verksamheten för den vars handlingar äro föremål för granskning. Hava handelsböcker eller andra handlingar överlämnats för granskning, skola de så snart ske kan återställas.

Den som verkställer granskningen må taga del av handlingar av betydelse för granskningen utan hinder därav att den, vars handlingar äro föremål för granskning, har att iakttaga tystnad om deras innehåll. Är handlingsinnehåll av beskaffenhet som nu sagts eller anser den, vars handlingar skola granskas, att särskilda omständigheter eljest kunna åberopas för att handlingens innehåll ej kommer till annans kännedom, må dock länsstyrelsen i det län, där han är bosatt, på framställning av honom, när synnerliga skäl

föranleda det, förordna att handlingen skall undantagas från granskningen. Mot länsstyrelsens beslut må talan ej föras.

5 mom. Underlåter någon att fullgöra vad som åligger honom enligt 3 eller 4 mom. eller med stöd därav meddelade föreskrifter, må generaltullstyrelsen utsätta lämpligt vite ävensom i förekommande fall utdöma försuttet vite. Mot beslut att förelägga vite må talan ej föras.

4 §.

1 mom. Emballage, vari varor införas, skall icke beläggas med särskild tull, om ej emballaget är att anse som självständig handelsvara.

2 mom. För särskilt inkommande emballage ävensom sådant med varor inkommande emballage, som enligt 1 mom. skall beläggas med särskild tull, åtnjutes tullfrihet, om emballage av samma beskaffenhet och mängd antingen utförts av varuhavaren inom viss tid före införseln eller är avsett att utföras av honom inom viss tid efter införseln.

Angående tid som nyss sagts och de villkor i övrigt, som må befinnas erforderliga för här avsett medgivande, förordnar Konungen.

3 mom. Från svensk frihamn särskilt inkommande emballage, vari varor dit införts, likställs med emballage vari varor införas.

4 mom. För godsbehållare (containers) och lastpallar (pallets) åtnjutes tullfrihet under enahanda förutsättningar som sägs i 2 mom.

5 §.

1 mom. På villkor, som Konungen bestämmer, åtnjutes befrielse från tull för:

a) ämnen (enkla kemikalier och droger), vilka endast eller i huvudsaklig mån finna användning såsom läkemedel eller för tillredning av läkemedel;

b) varor, vilka äro avsedda att användas uteslutande som material för tillverkning av läkemedel, hänförliga till tulltaxenr 30.03, eller av ämnen som avses under a);

c) varor, vilka äro avsedda att användas uteslutande såsom vulkningsacceleratorer eller antioxidanter för gummiindustrin eller såsom tillsats till mineraloljor för motverkande av knackning, oxidation, korrosion eller hartsbildning, för reglering av viskositeten eller för andra liknande ändamål;

d) garn, bind- och segelgarn, tågvirke, linor och liknande material, vilka äro avsedda att användas uteslutande för tillverkning av fisknät; samt

e) delar, tillbehör och material, vilka av lufttrafikföretag eller andra flygplansägare införas för att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg.

2 mom. På villkor, som Konungen bestämmer, må delar och tillbehör ävensom material av plast, gummi, textilvara eller glas för tillverkning av bilar, med undantag av ringar och övriga i tulltaxenr 40.11 upptagna artiklar, införas mot en tull motsvarande fyra femtedelar av tullen för bilar som införas under enahanda omständigheter.

6 §.

1 mom. Tullfrihet må åtnjutas för svensk eller i Sverige förtullad vara, som efter utförsel återinföres utan att hava undergått bearbetning.

Vid bedömande av huruvida vara undergått bearbetning skall bortses från åtgärd, som icke höjt varans värde för varuhavaren eller som allenast inneburet ett i utlandet nödvändiggjort avhjälpande av bristfällighet i syfte att sätta varan i användbart skick.

2 mom. Svensk eller i Sverige förtullad vara, som i utlandet undergått re-

paration, må återinföras mot tull, motsvarande 10 % av det belopp, som be-
tingats för reparationen.

3 mom. Svensk eller i Sverige förtullad vara, som i utlandet undergått an-
nan bearbetning än reparation, må återinföras mot nedsatt tull. Vid beräk-
ning av sådan tull skola bestämmelserna i 4 mom. nedan äga motsvarande
tillämpning.

4 mom. För vara, som helt eller delvis tillverkats av svenskt eller i Sverige
förtullat material, må tullen nedsättas med belopp, som motsvarar tull å
sagda material, därest det införts under enahanda omständigheter som den
förstnämnda varan.

5 mom. Har tillverkningen av värdetullbelagd vara innefattat svenskt
konstruktionsarbete eller annan liknande prestation, må tullen nedsättas
med så stor del, som motsvarar värdet av sagda prestation i förhållande till
hela normalpriset.

6 mom. Konungen äger fastställa närmare villkor för åtnjutande av de i
1—5 mom. avsedda förmånerna.

7 §.

Har inkommen vara, under transporten till införselorten eller efter an-
komsten dit men innan varan anmälts till förtullning, av tillfällighet lidit
skada annorledes än genom förskämning, må, därest tull enligt tulltaxan
skall beräknas efter annan grund än värdet, nedsättning i tullen medgi-
vas med belopp, som svarar mot den av skadan förorsakade minskningen i
varans värde. Värdet av varan såväl i oskadat som i dess skadade skick
fastställs i enlighet med vad i 3 § för där avsett fall föreskrives.

Vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning vid förtull-
ning av skadat haverigods och sjöfynd.

8 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

1. varor, som inkomma för medlems av det kungliga huset räkning;
2. varor, som införas av person vilken tillhör främmande makts härva-
rande beskickning eller är av främmande makt här i riket anställd såsom
konsul, allt i den mån Konungen därom förordnar, därvid i förekommande
fall hänsyn må tagas till huruvida den främmande makten medgiver Sverige
motsvarande förmån;
3. varor, som införas för sådana organisationers eller personers räkning
vilka avses i lagen den 10 juli 1947 (nr 511) om särskilda förmåner för vis-
sa internationella organisationer, enligt vad därom bestämts i stadga eller
avtal vartill Sverige anslutit sig;
4. varor, som annorledes än i handelssyfte eller eljest för yrkesmässig
förbrukning införas av resande eller å transportmedel anställda personer,
i den mån Konungen därom förordnar;
5. mindre maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och
andra dylika föremål, som inresande yrkesutövare inför i och för sin yrkes-
utövning, därest de äro avsedda att av honom användas under tillfälligt up-
pehåll i riket samt tullanstalten icke med hänsyn till varornas mängd eller
beskaffenhet finner tullfrihet böra medgivas allenast på sätt i 10 § punkten 3
sägs;
6. förnödenheter medförda på och avsedda för transportmedel, som inkom-
mer i trafik, för så vitt förnödenheterna med avseende å beskaffenhet och
mängd skäligen kunna anses motsvara behovet;
7. proviant medförd på transportmedel, som inkommer i trafik, och av-

sedd för besättning eller passagerare, i den mån Konungen därom förordnar;

8. livsförnödenheter avsedda för och införda samtidigt med från utlandet inkommande djur, i den mån förnödenheterna prövas icke överstiga behovet under djurens transport till bestämmelseorten;

9. ventilationstrummor av trä för lastrum samt bastmattor och annan s. k. garneringsmateriel, uppenbarligen avsedd endast att skydda gods under transport, därest föremålen icke införas i handelssyfte;

10. inventarier och annan till last ej hänförlig materiel, tillhörande förölyckat fartyg eller luftfartyg; ävensom sjöfynd, som enligt vad särskilt är stadgat av tullanstalt utlämnas till bärgaren utan att bärgningen kungöres;

11. likkistor med lik; urnor med aska av lik; ävensom kransar och blommor avsedda till minnesgård åt avliden person;

12. varor, som anorledes än i handelssyfte eller eljest för yrkesmässig förbrukning införas av personer vilka inflytta från utlandet eller efter längre tids utlandsvistelse återvända därifrån, i den mån Konungen därom förordnar;

13. varor, som införas i anledning av arv, testamente eller gåva (härunder inbegripet utmärkelsetecken), ävensom varor, som inköpts för från utlandet skänkta medel, allt i den mån Konungen därom förordnar;

14. varuprov, mönster och modeller, som vid införseln eller efter nedskärning, makulering eller annan dylik åtgärd i samband med tulltaxeringen hava intet eller allenast obetydligt handelsvärde eller som med hänsyn till material eller utförande tydligen äro avsedda endast att utvisa varors beskaffenhet eller användning, ävensom, i den mån Konungen därom förordnar, kinematografisk film samt kataloger, prislister och annat merkantilt tryck rörande varor och tjänster, som erbjudas från utlandet;

15. typisk markutrustning och speciell undervisningsmateriel, som användes vid eller i samband med civil luftfart, när införseln företages av luftfartsmyndigheten eller lufttrafikföretag, så länge varorna användas för ifrågavarande ändamål;

16. varor, som införas för tillfällig användning vid aktuellt räddnings- eller bärgningsföretag eller därmed jämförlig humanitär hjälpaktion;

17. materiel för undervisnings-, vetenskapliga eller kulturella ändamål, i den mån Konungen därom förordnar;

18. materiel för turistpropaganda, i den mån Konungen därom förordnar;

19. blanketter till passersedlar, godslistor och dylika handlingar, som äro avsedda att begagnas vid in- och utförsel av varor eller vid internationell samfärdsel.

9 §.

Tullfrihet må i den omfattning Konungen förordnar åtnjutas för varor som införas i egentlig gränstrafik.

10 §.

Tullfrihet under viss tid må medgivas för:

1. varor, som inkomma för att undergå reparation, bearbetning, komplettering eller emballering, eller för att användas såsom material vid sådan behandling av exportvaror, allt under förutsättning att behandlingen icke omöjliggör direkt identifiering av de införda varorna;

2. verktyg och instrument av speciellt utförande, som inkomma för att användas vid tillverkning av viss exportvara, ävensom varor, som inkomma för att användas vid avprovning av viss exportvara, allt under förutsättning att artiklarna ställas till förfogande av den utländske köparen av exportvaran;

3. mindre maskiner och apparater samt instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, vilka införas under sådana omständigheter som i 8 § punkten 5 avses men för vilka tullfrihet enligt nämnda författningsrum icke medgives;

4. utrustning för cirkusar, tivolin eller andra liknande företag, som endast tillfälligt uppehålla sig i riket;

5. varor, som införas för tillfälligt bruk vid teaterföreställningar eller vid kongresser, officiella festligheter, idrottstävlingar eller andra liknande arrangemang av internationell karaktär;

6. varor, som äro avsedda för utställningar och mässor;

7. varuprov, mönster och modeller, för vilka tullfrihet icke medgives enligt 8 § punkten 14;

8. varor, som äro avsedda att avprovos och eventuellt återutföras, dock endast då fråga är antingen om enstaka föremål eller om varor, som icke skäligen kunna antagas vara införda i försäljningssyfte;

9. urvalssändningar av mattor, pälsvaror eller andra varor, som på grund av varornas speciella utförande eller särprägel icke kunna betraktas såsom varuprov, därest varorna äro avsedda att eventuellt delvis kvarstanna i riket men i övrigt återutföras;

10. djur, som införas för avelsändamål.

Angående den tid och de villkor i övrigt, under vilka här avsedd tullfrihet må åtnjutas, förordnar Konungen.

11 §.

Konungen äger förordna om tullfrihet under viss tid för transportmedel, som endast tillfälligt skall användas inom riket, ävensom för särskilt inkommande delar och tillbehör, avsedda till reparation av sådant transportmedel.

12 §.

Har transportmedel eller annan vara, beträffande vilken tullfrihet under viss tid medgivits enligt denna förordning, innan nämnda tid utgått blivit förstörd eller gått förlorad eller blivit så svårt skadad, att varan finnes icke kunna iståndsättas, må generaltullstyrelsen, där så med hänsyn till omständigheterna finnes skäligen, medgiva att tull ej skall utgå eller skall utgå endast för sådana delar av varan, som befinna sig i användbart skick.

Vad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning i fråga om emballage eller annan vara, för vilken tullfrihet enligt 4 § 2 eller 4 mom. medgivits under hänvisning till att vara av samma beskaffenhet och mängd är avsedd att utföras inom viss tid.

13 §.

I fråga om varuslag, som icke eller endast i ringa omfattning är föremål för tillverkning inom landet, äger Konungen, där så provas lämpligt, för en tid av högst två år i sänder förordna, att tull icke skall utgå.

14 §.

Tull skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

15 §.

Konungen eller efter Konungens förordnande generaltullstyrelsen äger, när synnerliga skäl därtill äro, helt eller delvis medgiva befrielse från tull. Om restitution av tull och vad därmed har samband är särskilt stadgat.

16 §.

Konungen meddelar de särskilda föreskrifter, som erfordras för tillämpning av denna förordning och av tulltaxan samt till förekommande av missbruk av tullfrihet eller annan förmån, som är medgiven enligt nämnda författningar.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960, från och med vilken dag tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) skall upphöra att gälla.

I samband med ikraftträdandet skall följande iakttagas.

1. Den nya förordningen skall, vad angår tullfrihet under viss tid, äga tillämpning jämväl beträffande transportmedel eller annan vara, som införts före ikraftträdandet, såvitt avser tiden därefter; dock skall icke härigenom inskränkning ske i förmån, som medgivits enligt de äldre bestämmelserna.

2. Bestämmelserna i 5 § 1 mom. a) och b) nya förordningen skola, så länge tull enligt tulltaxan utgår för penicillin samt salter och andra derivat därav, icke äga tillämpning å nämnda varor, ej heller å varor vilka äro avsedda att användas uteslutande såsom material för tillverkning av sådana produkter.

3. Där i lag eller författning förekommer hänvisning till författningsrum, som motsvaras av bestämmelse i den nya förordningen, skall hänvisningen i stället avse den nya bestämmelsen.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

1. Inledning, s. 8—10.
2. Allmänna synpunkter, s. 11—14.
3. Tullpliktigt värde, s. 15—45.
4. Behandling av emballage, s. 45—49.
5. Speciella bestämmelser för vissa varukategorier, s. 49—50.
6. Varor helt eller delvis av svenskt ursprung, s. 50—60.
7. Skadade varor, s. 60—62.
8. Särskild tullfrihet, s. 62—82.
9. Tullfrihet för gränsbefolkningen, s. 82—85.
10. Temporär tullfrihet för varor i allmänhet, s. 86—96.
11. Temporär tullfrihet för transportmedel, s. 96—98.
12. Tullfrihet för vissa förstörda varor, s. 98—99.
13. Varor som icke tillverkas inom landet, s. 99—108.
14. Övriga bestämmelser, s. 108.
15. Departementschefens hemställan, s. 108—109.

Till utskottet har inkommit två skrivelser i anslutning till förslaget om bemyndigande för Kungl. Maj:t att medge befrielse från tull för varor som icke är föremål för tillverkning inom landet. *Sveriges Mekanförbund* har sålunda hemställt att från den föreslagna tullfriheten undantages sådan för maskiner erforderlig elektrisk eller annan utrustning, som icke är inbyggd i eller eljest utan svårighet kan skiljas från maskinerna, i den mån

sådan utrustning tillverkas inom landet. Vidare har *Emil Emond AB* hemställt att den nya tulltaxeförordningen i här ifrågavarande hänseende skall gälla från den dag förordningen utkommer från trycket.

Utskottet

Föreliggande förslag till ny tulltaxeförordning grundar sig på utredningar av 1952 års tulltaxekommitté och kan sägas innebära ett komplement till den revision av tulltaxan som genomfördes vid 1958 års B-riksdag. Vid förslaget utformning har även beaktats ett förslag till gemensamma nordiska bestämmelser i hithörande frågor, som utarbetats av ett inom nordiska ekonomiska samarbetsutskottet tillsatt expertutskott.

Förslaget innebär i stort sett en rationalisering och liberalisering av gällande bestämmelser på förevarande område. Ett utmärkande drag är att detaljregleringen i större utsträckning än hittills överföres till av Kungl. Maj:t utfärdade tillämpningsföreskrifter. När det gäller mera väsentliga frågor har riktlinjer för innehållet i de blivande tillämpningsföreskrifterna angivits i propositionen, och departementschefen har förklarat sig beredd att underställa riksdagen viktigare ändringar i vad sålunda angivits liksom betydelsefullare nu icke förutsedda medgivanden av tullfrihet eller tullindring. Förslaget allmänna uppläggning i nu berörda hänseenden ger icke anledning till någon erinran från utskottets sida.

Till de mer betydelsefulla bestämmelserna i tulltaxeförordningen hör reglerna för beräkning av varors tullvärde. Förslaget baserar sig i denna del på en i Bryssel den 15 december 1950 upprättad konvention i ämnet. Denna innebär i princip vissa avvikelser från de nuvarande svenska bestämmelserna, ehuru den i övervägande antalet fall i praktiken torde leda till samma resultat som dessa. Konventionen har av tulltaxekommittén och remissinstanserna utsatts för viss kritik, men såväl kommittén som praktiskt taget alla remissinstanser som yttrat sig därom har tillstyrkt dess ratificering. Avseende har därvid bl. a. fästs vid att konventionen accepterats av flertalet av våra viktigaste handelspartner. I propositionen uttalar departementschefen att han i likhet med tulltaxekommittén och remissinstanserna icke anser att Bryssel-definitionen utgör någon helt idealisk lösning av frågan om beräkningen av varors tullpliktiga värde. I betraktande av det allmänt erkända önskemålet att få till stånd internationellt enhetliga bestämmelser för beräkning av varors tullvärden bör emellertid enligt departementschefens uppfattning icke olika detaljspörsmål, där delade meningar kan råda, få stå hindrande i vägen för ett biträdande från svensk sida av konventionen i fråga. Utskottet ansluter sig till denna uppfattning och förordar alltså att konventionen ratificeras av Sverige.

Frågan om utformningen av de svenska tullvärdebestämmelserna blir vid sådant förhållande i mycket endast en fråga om överförande till svensk författningstext av i konventionen givna regler. I detta såväl som övriga hän-

seenden har utskottet icke funnit anledning till erinran vare sig mot det nu föreliggande författningsförslaget (3 §) eller departementschefens uttalanden rörande dess närmare tillämpning.

Liksom den nuvarande förordningen innehåller det nu framlagda förslaget (6 §) bestämmelser om nedsättning av tullen för varor som delvis är av svenskt ursprung. De nu föreslagna bestämmelserna innebär emellertid avsevärt ökade möjligheter i detta hänseende, i det att tullnedsättning till skillnad från vad nu är fallet skall kunna medgivas även för varor som undergått mera genomgripande bearbetning i utlandet. Förslaget torde tillgodose ett utbrett önskemål inom näringslivet och är enligt utskottets uppfattning väl motiverat. Förutom nu berörda utvidgning av möjligheterna att erhålla nedsättning av tullen innebär förslaget bl. a. att tullen vid återinförsel av varor som reparerats i utlandet sänkes från 15 till 10 procent av kostnaden för reparationen. Även i detta hänseende biträder utskottet förslaget. I detta sammanhang vill utskottet framhålla att nämnda tullsats när det gäller varor, som enligt EFTA-konventionen är berättigade till områdesbehandling i tullhänseende, bör avtrappas på samma sätt som andra tullar. För att göra det fullt klart att det bemyndigande, som i detta hänseende givits Kungl. Maj:t genom den av årets riksdag antagna förordningen angående rätt för Konungen att i vissa fall förordna om avvikelser från tulltaxan m. m., avser jämväl nyssnämnda tullsats, bör enligt utskottets uppfattning en uttrycklig föreskrift lämnas härom, lämpligen i samband med bestämmelserna om den nya tulltaxeförordningens ikraftträdande.

Enligt en bestämmelse i förslaget (13 §) skall Kungl. Maj:t erhålla bemyndigande att i fråga om varuslag, som icke eller endast i ringa omfattning är föremål för tillverkning inom landet, där så prövas lämpligt, för en tid av högst två år i sänder förordna att tull icke skall utgå. I sitt uttalande till statsrådsprotokollet framhåller departementschefen såsom särskilt betydelsefull möjligheten att medge tullfrihet för textil- och konfektionsmaskiner, som inte tillverkas inom landet, i det att härigenom en rationalisering av textil- och konfektionsindustrien kan verksamt underlättas. I anslutning härtill må erinras därom, att utskottet i sitt betänkande nr 30 vid innevarande års riksdag, i anledning av motioner om tullfrihet för textil- och konfektionsmaskiner av nyssnämnda slag, förutsatt att Kungl. Maj:t skulle ta denna fråga under överbäggande och, om förutsättningar därför förelåg, snarast möjligt framlägga förslag till frågans lösning. Kungl. Maj:ts förevarande förslag tillgodoser det önskemål, som sålunda uttalats, vilket utskottet med tillfredsställelse konstaterar. Mot utformningen av förslaget och vad departementschefen anfört rörande dess tillämpning har utskottet icke något att invända.

I anledning av den av Sveriges Mekanförbund hos utskottet gjorda framställningen om undantagande av viss elektrisk och annan utrustning från tullfriheten vill utskottet framhålla, att den omständigheten att vissa delar av en vara är föremål för inhemsk tillverkning icke i och för sig bör utgöra hinder för tillämpning av ifrågakvarande bestämmelser men självfallet bör

beaktas vid prövning av huruvida tullfrihet bör ifrågakomma; hinder bör därvid icke möta för Kungl. Maj:t att i den mån så befinnes lämpligt från tullfriheten undantaga detaljer av mera självständig karaktär. Enligt utskottets uppfattning föreligger icke tillräckliga skäl, att såsom ifrågasatts i den av Emil Emond AB till utskottet ingivna framställningen, sätta förevarande bestämmelse i kraft tidigare än förordningen i övrigt, utan förordningen bör i sin helhet träda i kraft den 1 juli 1960.

I förslaget har upptagits en bestämmelse (15 §) om att Kungl. Maj:t, när synnerliga skäl föreligger, skall äga helt eller delvis medgiva befrielse från tull; denna befogenhet skall kunna delegeras på generaltullstyrelsen. Liknande bestämmelser gäller i fråga om allmän varuskatt och olika punktskatter. Från utskottets sida är i sak intet att erinra mot den föreslagna bestämmelsen, men utskottet föreslår sådan jämkning av formuleringen att ifrågavarande befogenhet uttryckligen anges avse jämväl återbetalning av redan erlagd tull.

I frågor som icke särskilt berörts i det föregående har utskottet icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 98 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas,

1) antaga det vid propositionen fogade förslaget till tulltaxeförordning med de ändringar att 15 § och ikraftträdandebestämmelserna erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

(Kungl. Maj:ts förslag)

15 §.

Konungen eller efter Konungens förordnande generaltullstyrelsen äger, när synnerliga skäl därtill äro, helt eller delvis medgiva befrielse från tull.

Om restitution av tull och vad därmed har samband är särskilt stadgat.

(Utskottets förslag)

15 §.

Konungen eller efter Konungens förordnande generaltullstyrelsen äger, när synnerliga skäl därtill äro, helt eller delvis medgiva befrielse från *eller återbetalning av tull*.

Om restitution av tull och vad därmed har samband är särskilt stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960, från och med vilken dag tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) skall upphöra att gälla.

I samband med ikraftträdandet skall följande iakttagas.

1. Den nya förordningen skall, vad angår tullfrihet under viss tid, äga tillämpning jämväl beträffande transportmedel eller annan vara, som införts före ikraftträdandet, såvitt avser tiden därefter; dock skall icke häri-

*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Utskottets förslag)*

genom inskränkning ske i förmån, som medgivits enligt de äldre bestämmelserna.

2. Bestämmelserna i 5 § 1 mom. a) och b) nya förordningen skola, så länge tull enligt tulltaxan utgår för penicillin samt salter och andra derivat därav, icke äga tillämpning å nämnda varor, ej heller å varor vilka äro avsedda att användas uteslutande såsom material för tillverkning av sådana produkter.

3. *I fråga om den i 6 § 2 mom. angivna tullen skall vad som stadgas i förordningen angående rätt för Konungen att i vissa fall förordna om avvikelser från tulltaxan m. m. äga motsvarande tillämpning.*

3. Där i lag eller författning förekommer hänvisning till författningsrum, som motsvaras av bestämmelse i den nya förordningen, skall hänvisningen i stället avse den nya bestämmelsen.

4. Där i lag eller författning förekommer hänvisning till författningsrum, som motsvaras av bestämmelse i den nya förordningen, skall hänvisningen i stället avse den nya bestämmelsen.

2) för sin del godkänna Sveriges anslutning till konventionen den 15 december 1950 rörande varors tullvärde.

Stockholm den 4 maj 1960

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Einar Eriksson, Spetz, Jansson, Gustaf Elofsson, fröken Ranmark, herrar Bengtson, Wårnberg och Kronstrand; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Nilsson i Svalöv, Magnusson i Borås, Christenson i Malmö*, Larsson i Luttra, Andersson i Essvik, Kristenson i Göteborg, Carlsson i Västerås, Rydén och Carlstein.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.